

[Morten Lange.]

lejlighed, skal den da bruges. Jeg vil gerne anerkende i forbindelse med den højtærede ministers bemærkninger, at forsvaret ved en række lejligheder har vist en betydelig interesse for bevarelse af de områder, som de har fået lagt hånd på, men jeg skal dog tilføje, at når det drejer sig om det område, vi her diskuterer, er selve arten af den virksomhed, forsvaret driver, af en ret naturopslidende karakter, og det var en af årsagerne til, at jeg specielt ønskede at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på forholdet, fordi de indgreb, som forsvaret foretager ved sine øvelser, ikke blot er noget med, at man smider lidt granathylstre hist og her, men altså virkelig drejer sig om terrænovelser over ret store strækninger, så jeg håber, at den højtærede minister ikke vil være alt for optimistisk.

Jeg vil lægge til, at jeg håber, ministeren vil arbejde videre med sagen og begrænse skaderne så meget som muligt, hvis de nu skal ske. Jeg mener stadig, at det over for de rekreative områder ved kysten er en højst uheldig udvikling. Yderligere skal jeg tilføje, at de andre aspekter af sagen vil min gruppe forbeholde sig til en helt anden lejlighed og henholde sig til helt andre ministre.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Det er jo klart, at sagen ikke kan slippes med ekspropriation, hvis denne kommer til at finde sted. Det er jeg ganske enig i, men jeg synes dog, man har så gode erfaringer, og jeg var glad for, at høre, at at det ærede medlem også er opmærksom på disse erfaringer. Man har dem først og fremmest i Borris, men man har dem også herude på skydeterrænet på Amager, og jeg har ved forhandlinger med forsvarsministeriet så sent som i går sikret mig, at man fra den kant vil være meget åben over for særlige ønsker; der kan forhandles om mindre fredninger, og der kan forhandles om

særlig hensyntagen. Dertil kommer til fordel for det ærede medlem, at den midterste del af området omkring Langsøen overhovedet ikke af praktiske grunde kan befærdes med kampvogne, så dér sker i hvert fald ingen fortræd, og det er det aller vigtigste af de områder, som planen omfatter. Desuden tror jeg, man kan sige generelt, at det jo ikke er nogen garanti for områdets totale bevarelse, at der kommer en meget tæt bebyggelse med sommerhuse. En sådan bebyggelse er måske ikke så pågående over for terrænet som kampvogne, men det har dog vist sig adskillige steder, at heller ikke den altid tjener til betryggelse af landskabet ud fra videnskabelige eller rekreative synspunkter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Otto Mørch** til ministeren for kulturelle anliggender:

„Foreligger der noget positivt nyt vedrørende fritagelse for radioafgift og reduktion i fjernsynsafgiften for enkepensionister?“

Otto Mørch: For snart 2 år siden, den 28. november 1962, stillede jeg følgende spørgsmål til den daværende kulturminister, nuværende formand for det høje ting: vil ministeren foranledige, at enkepensionister i lighed med invalide- og folkepensionister kan opnå fritagelse for radioafgift og reduktion i fjernsynsafgiften? Den højtærede minister lovede i sit svar at optage forhandling med radiorådet med henblik på en alsidig undersøgelse, hvori også de af mig fremførte argumenter ville indgå. Da jeg ikke i perioden fra 16. januar 1963 til 22. september 1964 var medlem af det høje ting, har jeg ikke før nu haft mulighed for at følge dette undersøgelsesarbejde vedrørende enkepensionisternes licensfritagelse. Jeg har derfor nu stillet den højtærede kulturminister, der jo fra sin tidligere chefstilling i Danmarks radio ikke er ukendt med proble-